
[2019-89-RE](#)

Causa 2019-89-RE

(Miquel Prats i d'altres c/ Consell Superior de la Justícia)

Número de registre 558-2019. Recurs d'empara

Aute del 17 de febrer del 2020

BOPA núm. 16, del 26 de febrer del 2020

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, l'11 de desembre del 2019, per la Sra. Isabel Camino Sarmiento Fuertes, actuant en nom i interès propi, i per les representacions processals respectives dels Srs. Joan Pau Miquel Prats, Mauricio Escribano Sánchez, Enrique Rafael Gracia Cerdà, Ignacio Cardiel Lavilla, Josep Antoni i Josep Lluís Rivero Carrizo, Xavier Mayol González, Luis Pablo Laplana Moraes, Sergi Fernández Genes, Amaya de Santiago Bullich, Esteve Garcia Garcia, Jaume Sansa Matamoros, Francesc Xavier Domingo Roige, Joana Reolid Castillo, Francisco Javier Filoso Fernandez, Francesc Martínez Bort, Santiago de Rosselló Piera, Anna Maria Bermejo Camp, Juan Cejudo Peña i Josep Elfa Farré, mitjançant el qual interposen un recurs d'empara contra l'Acord del Consell Superior de la Justícia del 4 de desembre del 2019, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, en el vessant del dret a accedir a la Justícia i, atès que demanen al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret a la jurisdicció pel que respecta a la impossibilitat d'accedir als tribunals ordinaris, acordant la nul·litat parcial de l'Acord del Consell Superior de la Justícia, havent-se de seguir l'establert a l'article 25.6 de la Llei qualificada de la Justícia i no pas l'article 22 de la Llei del Ministeri Fiscal o l'article 8 del Codi de procediment penal;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

---

1.1. El 15 de març del 2019, el Tribunal Constitucional va dictar una sentència en què estimava el recurs d'empara formulat per la representació processal del Sr. Francisco Javier Campos Tomás i declarava la vulneració dels seus drets a la intimitat i al secret de les comunicacions indicant que "*les intervencions telefòniques practicades només poden ser tingudes en compte en el procediment tramitat al Regne d'Espanya, en el qual van ser acordades i, per tant, no poden ser incorporades a cap altre procediment i, en haver-ho estat, procedeix la seva retirada del procediment seguit a Andorra*".

1.2. El 7 de novembre del 2019 i, en dies posteriors, les representacions processals respectives dels recurrents van tenir coneixement que el fiscal general i el fiscal adjunt s'havien reunit amb els consellers dels partits parlamentaris que donen suport al Govern, però no amb els consellers de l'oposició, per tal de proposar unes esmenes per modificar, entre d'altres, l'article 87 del Codi de procediment penal, fet que permetria aportar a una causa les intervencions de les comunicacions o qualsevol altra diligència efectuades en una altra causa.

1.3. Considerant que existia un clar interès directe del Ministeri Fiscal, les representacions processals respectives dels recurrents van recusar el fiscal general.

1.4. El 4 de desembre del 2019, el Consell Superior de la Justícia va dictar un Acord en què desestimava aquesta recusació i declarava que conformement als articles 8 del Codi de procediment penal i 22 de la Llei del Ministeri Fiscal, aquest Acord no era recurrible, llevat dels recursos extraordinaris previstos per la llei.

1.5. L'11 de desembre del 2019, les representacions processals respectives dels recurrents van interposar un recurs d'empara contra l'Acord del Consell Superior de la Justícia del 4 de desembre del 2019 per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, en el seu vessant del dret a accedir a la Justícia.

2. Argumentació jurídica dels recurrents

- La part recurrent destaca que si bé els articles 8 del Codi de procediment penal i 22 de la Llei del Ministeri Fiscal estableixen que contra la resolució que resol la recusació no hi ha lloc a cap mena de recurs, l'article 25.6 de la Llei qualificada de la Justícia declara que contra els acords del Consell Superior de la Justícia es pot presentar recurs en virtut de les disposicions del Codi de l'Administració.

- Segons el parer d'aquesta part, el precepte aplicable ha de ser l'article 25.6 de la Llei qualificada de la Justícia per diversos motius: per estar contingut en una llei qualificada i posterior, perquè aquesta possibilitat correspon a la voluntat del legislador que ha derogat l'article 8 en el nou Codi de procediment civil, tot i no trobar-se encara en vigor, i perquè la Llei del Tribunal Constitucional no permet interposar directament un recurs d'empara.

- Per tant, considera que el seu recurs d'empara no hauria de ser admès a tràmit per tal com no s'hauria esgotat la via administrativa, ja que caldria formular, primerament, un recurs administratiu davant el Consell Superior de la Justícia d'acord amb l'article 25.6 de la Llei qualificada de la Justícia esmentat.

- Destaca que el Tribunal Constitucional ja es va pronunciar sobre aquesta qüestió el passat 11 de

---

novembre del 2019, en la causa 2019-71-RE, però el Consell Superior de la Justícia no va tenir en compte aquesta decisió.

- Reconeix que formula aquest recurs atès que el termini del recurs d'empara és només de 13 dies hàbils, anunciant que presentarà el recurs administratiu davant el Consell Superior de la Justícia en el termini legalment establert.

- Considera que l'aplicació dels articles 8 del Codi de procediment penal i 22 de la Llei del Ministeri Fiscal suposa una limitació clara al dret a la jurisdicció, barrant el pas als ciutadans a un recurs administratiu i impeding-los-hi l'accés a la via jurisdiccional.

- Per consegüent, manifesta que l'article 8 del Codi de procediment penal és contrari a l'article 39 de la Constitució, per tal com limita l'article 10 de la Constitució, i que l'article 22 de la Llei del Ministeri Fiscal és contrari a l'article 40 de la Constitució per tal com aquesta Llei no va ser adoptada amb caràcter qualificat.

- Anuncia que en el moment de formular una demanda administrativa contra l'Acord del Consell Superior de la Justícia proposarà que s'activi un procés incidental d'inconstitucionalitat.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret a la jurisdicció pel que respecta a la impossibilitat d'accedir als tribunals ordinaris, acordant la nul·litat parcial de l'Acord del Consell Superior de la Justícia, havent-se de seguir l'establert a l'article 25.6 de la Llei qualificada de la Justícia i no pas l'article 22 de la Llei del Ministeri Fiscal o l'article 8 del Codi de procediment penal.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. Com addueixen els recurrents mateixos, aquest Tribunal ja s'ha pronunciat en un supòsit idèntic (veg. l'auto de l'11 de novembre del 2019, recaigut en la causa 2019-71-RE), en què es va inadmetre a tràmit el recurs.

3.2. En aquella decisió s'indicava que, d'acord amb la nova redacció de l'article 25.6 de la Llei qualificada de la Justícia, els acords del Consell Superior de la Justícia, altres que les resolucions en matèria disciplinària i els acords de nomenament o de no renovació dels batlles, magistrats, fiscal general i fiscals adjunts, són susceptibles de recurs en via administrativa davant del mateix Consell Superior de la Justícia i, exhaurida aquesta via, es pot interposar recurs davant la jurisdicció administrativa.

3.3. També s'indicava, entre d'altres, que el recurs d'empara solament és procedent contra les sentències que desestimen en fase de recurs les demandes de procediment urgent i preferent, els autos que no admeten o desestimen en fase de recurs els incidents de nul·litat i contra les resolucions definitives i fermes dictades pel Tribunal de Corts o pel Tribunal Superior de Justícia contra les quals no s'hagi interposat un incident de nul·litat.

3.4. Per tant, aquest Tribunal reitera que de la interpretació combinada de l'article 25.6 de la Llei qualificada de la Justícia i de l'article 86 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, se'n desprèn que contra els acords del Consell Superior de la Justícia no es pot interposar de forma directa un recurs d'empara, sense perjudici que aquests siguin susceptibles de ser recorreguts en via

---

administrativa i jurisdiccional.

3.5. Per tant, d'acord amb els arguments exposats, en l'estat processal actual de la causa, no es pot admetre a tràmit el recurs d'empara formulat contra l'Acord del Consell Superior de la Justícia del 4 de desembre del 2019, que desestima la pretensió de recusació formulada contra el fiscal general.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2019-89-RE interposat per la Sra. Isabel Camino Sarmiento Fuertes, actuant en nom i interès propi, i per les representacions processals respectives dels Srs. Joan Pau Miquel Prats, Mauricio Escribano Sánchez, Enrique Rafael Gracia Cerdà, Ignacio Cardiel Lavilla, Josep Antoni i Josep Lluís Rivero Carrizo, Xavier Mayol González, Luis Pablo Laplana Moraes, Sergi Fernández Genes, Amaya de Santiago Bullich, Esteve Garcia Garcia, Jaume Sansa Matamoros, Francesc Xavier Domingo Roige, Joana Reolid Castillo, Francisco Javier Filoso Fernandez, Francesc Martínez Bort; Santiago de Rosselló Piera, Anna Maria Bermejo Camp, Juan Cejudo Peña i Josep Elfa Farré, contra l'Acord del Consell Superior de la Justícia del 4 de desembre del 2019.

2. Notificar aquest aute a la Sra. Isabel Camino Sarmiento Fuertes, actuant en nom i interès propi, a les representacions processals respectives dels altres recurrents, al president del Consell Superior de la Justícia, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 17 de febrer del 2020.

Dominique Rousseau
President

Josep-D. Guàrdia Canela
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Jean-Yves Caullet
Magistrat